

"huruvida Ullkontoret i Norrköping bör vidare ega bestånd och med allmänna medel understödjas eller kunna utan olägenhet indragas, varder, så fort ske kan, behörigen utredd."

Då, efter hvad revisionsberättelsen sålunda innehåller, frågan om Ullkontorets indragning redan hos vederbörande embetsverk kommit under behandling samt, enligt hvad Stats-Utskottet inhemtat, slutliga afgörandet af denna fråga hos Kommers-kollegium fortfarande är beroende på utredning af åtskilliga dermed sammanhängande omständigheter, har Utskottet, under förutsättning att nästkommande Statsrevision, vid granskning af Kommers-kollegii åtgöranden i denna sak, bäst blifver i tillfälle att bedöma och föreslå de åtgärder, som af härvid förekommande omständigheter och förhållanden må finnas påkallade, ansett sig böra hemställa, att Andra Kammaren måtte, i enlighet med hvad Utskottet redan föreslagit, besluta, det ifrågavarande revisionsberättelse icke påkallar vidare åtgärd.

Stockholm den 9 Maj 1867.

På Utskottets vägnar:

Arv. Frison Posse.

N:o 95.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Maj 1867, kl 8 e. m.

Memorial, med förslag till stadganden i Riksgälds-kontorets nya reglemente, angående uppbörden och redovisningen af de till Riksgälds-kontoret ingående bevillnings-m. fl. medel.
(R. A.)

Såsom fortsättning af det vid Utskottets Memorial N:o 92 fogade förslag till en del af Riksgälds-kontorets reglemente, får Utskottet härmed underställa Riksdagens pröfning och godkännande de stadganden, som i nämnda reglemente skola införas.

Angående uppbörden och redovisningen af de till Riksgälds-kontoret ingående bevilnings- m. fl. medel.

- § 64, angående uppbörden och redovisningen af allmänna bevilningen;
- § 65, angående uppbörden af kort- och tidningsstämpel-afgifterna;
- § 66, angående summariska räkningarne öfver Riksgälds-kontorets medel;
- § 67, angående landtränteriernas månadsförslag;
- § 68, angående levereringen af Riksgälds-kontorets medel; och
- § 69, angående observations- och indrifningsarfvoden;

äro lika lydande med §§ 200—205 i nu gällande reglemente.

I afseende på § 70, som innefattar föreskrifterna rörande Riksgälds-kontorets hufvudbok och den särskilda redovisningen för jernvägsmedlen, och hvilken § motsvarar § 206 i nu gällande reglemente, anser sig Utskottet böra göra följande framställning.

År 1855 upplades uti Riksgälds-kontoret en särskild och från Kontorets hufvudbok fristående räkenskap öfver de till jernvägsanläggningarne anvisade eller upplånta samt utgifna medel. Uti denna räkenskap ingick under åren 1855, 1856 och 1857 redovisning icke blott för de till *Statens stambanor upplånta och använda medel*, utan äfven för de till *enskilda jernvägsanläggningar* beviljade lån. Men sedan Rikets Ständer vid 1856—1858 års riksdag, på sätt 238 § af det för Riksgälds-kontoret då utfärdade reglemente innehåller, förordnat att „hufvudboken skulle upptaga och redovisa alla af Riksgälds-kontoret verkställda utbetalningar och egande fordringar för beviljade statsbidrag till jernvägsanläggningar“, blefvo från den särskilda räkenskapen till hufvudboken för år 1858 öfverförda de i förstnämnda räkenskap dittills balanserade fordringarne för de till enskilda jernvägsanläggningar meddelade lån. Den särskilda redovisningen upptog alltså efter nämnda tid endast och uteslutande de till Statens jernvägsbyggnader upplånta medel samt huru dessa medel blifvit använda. Fordringarne för lånen till de enskilda jernvägsanläggningarne öfvertogs deremot af Riksgälds-kontoret, som för desamma i liqvid godtgjorde jernvägsfonden. På sådant sätt hafva räkenskaperna ända till närvarande tid blifvit förda, och Riksgälds-kontoret har följaktligen af egna medel bestridt alla utgifter för lånen till de enskilda jernvägsanläggningarne, hvilka lån alltså i hufvudböckerna upptagas bland Kontorets fordringar. Men vid 1862 och 1863 års riksdag beslutade Rikets Ständer „att åt Fullmäktige i Riksgälds-kontoret uppdraga att för utbetalning af ej mindre de till fortsättning af Statens jernvägsbyggnader under 1862—1863 års riksdag beviljade anslag, än de af Rikets Ständer vid samma riksdag anvisade lån för enskilda jernvägsanläggningars utförande, anskaffa genom upplåning en summa af högst 35,000,000 R:dr“. I följd af denna förändring i hvad förut varit iakttaget, eller att Riksgälds-kontoret, som förut af egna medel förskjutit hvad som

anvisats till låneunderstöd för enskilda jernvägsanläggningar, nu deremot skulle *genom upplåning*, likasom för anslagen till stambanorna, bereda tillgång till lånebidragen för de enskilda jernvägarne, borde naturligtvis dessa sednare lån derefter redovisas i den särskilda räkenskapen för de till jernvägsbyggnader upplånta medel. Som likväl uti 206 § af 1863 års reglemente inflöt det stadgande, att de för jernvägsbyggnaderna upplånta och utgifna medel (såsom ända från och med år 1855 iakttagits) redovisas uti en särskild räkenskap, men att hufvudboken skulle upptaga och redovisa Riksgälds-kontorets alla fordringar för de till enskilda jernvägsanläggningar utbetalda *lån*, hafva dessa sednare fortfarande upptagits i sjelfva hufvudboken. Denna bokföring har till och med år 1865 kunnat, utan att någon origtighet i afseende på bokföringens resultat derigenom uppkommit, ega rum, enär upplåningen mot fonderade obligationer då ännu icke omfattat större belopp, än att Riksgälds-kontoret måst af andra tillgångar förskjuta hvad som till de enskilda jernvägsbyggnaderna dittills utlånats. Men sedan 1866 års jernvägslån blifvit upptaget, skulle, enär detta lån, såsom fonderadt, icke till sitt kapitalbelopp i hufvudboken bland Kontorets skulder balanseras, den origtighet af det hittills följda bokföringssättet uppstå, att hufvudboken väl komme att bland Kontorets tillgångar upptaga dess fordran hos de enskilda jernvägsbolagen, men deremot icke bland skulderna balansera den deremot svarande andelen i skulden för fonderade jernvägslånen. Det har i följd häraf synts Utskottet nödigt att förändring häruti eger rum, så att till den särskilda räkenskapen öfverföras Riksgälds-kontorets fordringar för de till enskilda jernvägsanläggningar meddelade lån, som utgått af de mot fonderade obligationer upplånta medel, hvaremot Riksgälds-kontorets förskott till jernvägsbyggnaderna med ett motsvarande belopp ökas. På det en sådan förändrad bokföring må kunna tillvägabringas, är dock nödigt, att de uti 206 § af Riksgälds-kontorets nu gällande reglemente meddelade föreskrifter angående bokföringssättet af jernvägsmedlen erhålla en härefter lämpad lydelse; och Utskottet hemställer på grund af hvad sålunda blifvit anfördt,

att § 70, som motsvarar § 206 i nu gällande reglemente, må erhålla den förändrade lydelse, som förslaget utvisar.

- § 71, angående utgifning från trycket af utdrag ur Riksgälds-kontorets räkenskaper; och
- § 72, angående upprättandet af årliga liqvider mellan Stats- och Riksgäldsverken, äro lika lydande med §§ 207 och 208 i nu gällande reglemente.

Stockholm den 9 Maj 1867.

På Utskottets vägnar:
Arv. Frison Posse.

Förslag
till
Reglemente
för
Riksgälds-kontoret.

(Fortsättning.)

**Angående uppbörden och redovisningen af de till Riksgälds-kontoret
ingående bevillnings- m. fl. medel.**

§ 64.

Allmänna bevillningen uppbäres och redovisas på sätt i gällande författningar är stadgadt; och åtnjuta de tjenstemän samt öfrige vederbörande, som med uttaxeringen och uppbörden af bevillningen ega befattning, de uti Bevillningsstadgan dem tillerkända arfvoden och traktamenten.

Likaså ega kronofogdarne och landskontoren att för uppbörden och redovisningen af arfs- och testaments-bevillningen tillgodonjuta de särskilda arfvoden, som uti derom gällande författningar finnas bestämda.

§ 65.

I afseende på uppbörden, levereringen och redovisningen af de *stämpelavgifter*, som för *tidningar* och *spelkort* skola erläggas, komma derom gällande författningar att tjena till efterrättelse; börande kostnaden för den i Riksgälds-kontoret skeende tidningsstämplingen af detta verks medel bestridas; och må vedergällningen för sagda stämplings verkställande och kontrollerande hädanefter utgå efter samma beräkningsgrund som hittills. Likaledes böra de stampar, som vid den i orterna förefallande tidningsstämpling måste begagnas, på

Riksgälds-kontorets bekostnad anskaffas. Men för öfrigt skall kostnaden för denna stämpling, med det i författningarne bestämda belopp, utaf de influtna *stämpel-medlen* godtgöras.

§ 66.

Öfver hvarje års uppbörd af allmänna bevillningen samt Riksgälds-kontorets öfriga inkomster, hvilka uti landsorterna levereras, författas vid landskontoren *summariska räkningar*, som afslutas och insändas till Riksgälds-kontoret inom den tid författningarne stadga; skölände uti dessa räkningar restantier och balanser från de förra åren jemväl till redovisning upptagas. Sådana summariska räkningar aflemnas äfven från Stockholms stad inom den tid, som särskildt är bestämd.

§ 67.

I början af hvarje månad insändas från *landtränterierna* till Riksgälds-kontoret *förslag* öfver de, under nästföregående månad, för nämnda Kontors räkning *influtna medel*; hvilka förslag ovilkorligen böra vara af landskontoren till rigtigheten bestyrkta.

§ 68.

De till Riksgälds-kontorets disposition uti landtränterierna influtna *uppbörds- och anmärknings- m. fl. medel* öfversändas och levereras derifrån omedelbarligen till Riksgälds-kontoret; egande landtränträmästarna att, under de vilkor och förbehåll författningarne stadga, sig till godo beräkna och i räkenskaperna afföra dem tillkommande remisslage för de penningarremisser, som från ränterierna till Riksgälds-kontoret expedieras.

§ 69.

För de medel, som, till följd af Kongl. Kamrarrättens Öfverrevisions-departements anmärkningar eller vederbörande Advokatfiskals-embetens åtgärder, för Riksgälds-kontorets räkning inflyta, godtgör Riksgälds-kontoret, efter behöriga requisitioner, de i författningarne stadgade *observations- och indrifnings-arfvoden*.

§ 70.

Öfver Riksgälds-kontorets samtliga tillgångar och skulder samt inkomster och utgifter, med undantag af de för jernvägsbyggnaderna upplånta och dels så-

som anslag, dels såsom lån, utgifna medel, hvilka uti en *särskild räkenskap* redovisas, uppgöres och avslutas för hvarje år en fullständig *hufvudbok*. Allt hvad som i ränta och kapitalafbetalning inflyter för de till enskilda jernvägsanläggningar utbetalda och i den särskilda räkenskapen bokförda lånen skall i främsta rummet användas till bestridande af ränta och amortering af de för jernvägsbyggnaderna upptagna fonderade lån, så att Riksgälds-kontoret endast tillskjuter hvad som derutöfver erfordras för de bestämda annuiteternas utgörande. Såväl hufvudboken som den särskilda redovisningen för jernvägs-låne-medlen skola inom den 1 Juli året näst efter det, hvilket dessa räkenskaper omfatta, vara afslutade och renskrifna samt före den 1 derpå följande September behörigen granskade.

Riksgälds-kontorets hufvudböcker böra vid lämpliga tider hållas Kongl. Statskontoret tillhanda, på det att den Riksgälds-kontoret tillkommande förvaltning af allmänna medel jemväl må kunna i rikshufvudboken intagas.

§ 71.

Under loppet af Juli månad hvarje år, böra, till upplysning för allmänheten om Riksgälds-kontorets ställning, särskilda, efter det dermed afsedda ändamål lämpade, *utdrag af detta verks räkenskaper* för det nästföregående året genom trycket offentliggöras och jemte allmänna tidningarne utdelas.

§ 72.

I April månad hvarje år upprättas uti Riksgälds-kontoret en ordentlig *liquid med Statsverket* för det sistförflutna året. Af denna liquid meddelas Kongl. Statskontoret tvänne exemplar, hvaraf det ena, derå Fullmäktige tecknat sitt godkännande, bör derstädes kvarstadna, samt det andra, sedan det blifvit försedt med anteckning om liquidens godkännande af Kongl. Statskontoret, bör till Riksgälds-kontoret återställas, för att såsom verifikation dess hufvudbok biläggas.
